

665.

**ROZPORZĄDZENIE
PREZYDENTA RZECZYPOSPOLITEJ**

z dnia 3 grudnia 1930 r.

w sprawie zmiany i uzupełnienia ustawy o zaopatrzeniu inwalidów wojennych i ich rodzin oraz o zaopatrzeniu rodzin po poległych i zmarłych lub zaginionych bez własnej winy, których śmierć, względnie zaginięcie, pozostaje w związku przyczynowym ze służbą wojskową.

Na podstawie art. 44 ust. 5 Konstytucji postanawiam co następuje:

Art. 1. W ustawie z dnia 18 marca 1921 r. o zaopatrzeniu inwalidów wojennych i ich rodzin oraz o zaopatrzeniu rodzin po poległych i zmarłych lub zaginionych bez własnej winy, których śmierć, względnie zaginięcie, pozostaje w związku przyczynowym ze służbą wojskową (Dz. U. R. P. Nr. 32, poz. 195), zmienionej ustawami z dnia 4 sierpnia 1922 r. (Dz. U. R. P. Nr. 67, poz. 608), z dnia 12 lu-

tego 1924 r. (Dz. U. R. P. Nr. 21, poz. 223), z dnia 3 marca 1925 r. (Dz. U. R. P. Nr. 30, poz. 209), rozporządzeniami Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 10 czerwca 1927 r. (Dz. U. R. P. Nr. 54, poz. 475) i z dnia 7 października 1927 r. (Dz. U. R. P. Nr. 89, poz. 798) oraz ustawą z dnia 7 marca 1929 r. (Dz. U. R. P. Nr. 23, poz. 228) wprowadza się następujące zmiany:

1) Art. 3 a otrzymuje brzmienie następujące:

„Za zaginionego bez własnej winy na terenie i w czasie działań wojennych ma być uważany ten, kto, na żądanie pozostałych po nim (art. 3), po przeprowadzeniu osobnego postępowania, za takiego uznany zostanie.

Ogłoszenie o wdrożeniu postępowania w sprawie uznania za zaginionego bez własnej winy będzie umieszczone w Monitorze Polskim na koszt Skarbu Państwa”.

2) Art. 3 b otrzymuje brzmienie następujące:

„Sądy powiatowe są obowiązane na wniosek władz, wyznaczonych w drodze rozporządzenia przez Ministra Pracy i Opieki Społecznej, Ministra Skarbu i Ministra Sprawiedliwości, przesłuchiwać pod przysięgą świadków:

a) na stwierdzenie związku przyczynowego między uszkodzeniem zdrowia, okaleczeniem, względnie śmiercią a służbą wojskową;

b) w postępowaniu o uznanie za zaginionego bez własnej winy na terenie i w czasie działań wojennych”.

3) Po art. 3 b wstawia się nowy artykuł 3 c w brzmieniu następującem:

„Do orzekania o stopniu utraty zdolności do zarobkowania, o związku przyczynowym uszkodzenia zdrowia lub okaleczenia — ze służbą wojskową oraz o zaginięciu bez własnej winy na terenie i w czasie działań wojennych są powołane w pierwszej instancji inwalidzkie komisje rewizyjno-lekarskie, a w drugiej i ostatniej instancji inwalidzkie komisje odwoławcze.

Niewymienienie w orzeczeniu inwalidzkiej komisji rewizyjno-lekarskiej danej choroby, jako pozostającej w związku przyczynowym ze służbą wojskową, nie pozbawia inwalidy prawa do świadczeń na koszt Skarbu Państwa, przewidzianych w art. 33, 34 i 35 niniejszej ustawy, o ile następnie zostanie stwierdzony związek przyczynowy tej choroby ze służbą wojskową.

Minister Pracy i Opieki Społecznej w porozumieniu z Ministrem Skarbu i Ministrem Spraw Wewnętrznych wyda w drodze rozporządzenia przepisy o składzie inwalidzkich komisji rewizyjno-lekarskich i inwalidzkich komisji odwoławczych, o ich organizacji oraz o trybie postępowania — wraz z terminami poszczególnych czynności — w sprawach wymienionych w ust. 1”.

4) Po art. 3 c wstawia się nowy art. 3 d w brzmieniu następującem:

„Koszta, związane z postępowaniem administracyjnym i sądowym oraz z dochodzeniami w sprawach wymienionych w ust. 1 art. 3 c, ponosi Skarb Państwa.

Jeżeli uszkodzenie zdrowia, uprawniające do zaopatrzenia na mocy niniejszej ustawy, ulegnie pogorszeniu, może inwalida wojenny, po upływie sześciu miesięcy od daty uprawomocnienia się orzeczenia inwalidzkiej komisji rewizyjno-lekarskiej lub od dnia ogłoszenia orzeczenia inwalidzkiej komisji odwoławczej, żądać ponownego badania. Jeżeli badanie nie wykaże pogorszenia stanu zdrowia, inwalida wojenny ponosi wszelkie koszty, związane z wdrożeniem postępowaniem".

5) W art. 7 skreśla się ust. 2 i 3.

6) Art. 25 a otrzymuje brzmienie następujące:
„Uprawnienie do zaopatrzenia tymczasowego pozostałych po zaginionym bez własnej winy na terenie i w czasie działań wojennych rozpoczyna się od daty wydania orzeczenia odnośnej władzy o uznaniu za zaginionego, natomiast gaśnie:

a) jeżeli zaginiony odnajdzie się,

b) po upływie trzech lat od wydania orzeczenia o uznaniu za zaginionego, jeżeli w ciągu tego czasu nie przedłożono metryki jego śmierci, względnie nie uzyskano orzeczenia sądowego, uznającego zaginionego za zmarłego. Dostarczenie tych dowodów później nie uprawnia do zaopatrzenia za czas od ustania zaopatrzenia tymczasowego do chwili złożenia dowodów właściwej władzy".

7) W ostatnim ustępie art. 29 skreśla się wyrazy: „i Ministrem Spraw Wojskowych".

8) Po art. 34 przywraca się art. 35 w brzmieniu następującem:

„Kasy chorych, oparte na ustawodawstwie o obowiązkowym ubezpieczeniu na wypadek choroby, będą obowiązane do udzielania inwalidom wojennym świadczeń, przewidzianych w art. 33 i 34 niniejszej ustawy, o ile zostaną do tego powołane przez Ministra Pracy i Opieki Społecznej.

Świadczeń tych będą udzielały kasy chorych bez względu na to, czy inwalidzi wojenni są ich członkami, w rozmiarze przewidzianym statutowo dla ich członków z tem jednakże, że granice okresu świadczeń, udzielanych w chorobie członkom kas chorych, nie mają zastosowania do inwalidów wojennych, gdy idzie o choroby będące w związku przyczynowym ze służbą wojskową.

Koszta świadczeń powyższych udzielanych przez kasy chorych, jak również koszty administracyjne z udzielaniem tych świadczeń związane, pokrywa w całości Skarb Państwa, przyczem zwrot świadczeń przez Skarb Państwa może być całkowicie lub częściowo ustalony w postaci ryczałtu, którego wysokość określi każdorazowo Minister Pracy i Opieki Społecznej w porozumieniu z Ministrem Skarbu.

Na wydatki odnośne kasy chorych będą otrzymywały zaliczki w wysokości przewidzianych w danym okresie kosztów, związanych z udzielaniem świadczeń wymienionych powyżej.

Terminy udzielania zaliczek i rozrachunków ze Skarbem Państwa oraz sposób tych rozrachunków i rozstrzygnięcia sporów na tem tle wynikłych określi rozporządzenie, które wyda Minister Pracy i Opieki Społecznej w porozumieniu z Ministrem Skarbu. Postępowanie kompetentnych urzędów państwowych

i kas chorych przy udzielaniu świadczeń w chorobie oraz prawa i obowiązki inwalidów wojennych w stosunku do tychże urzędów i kas, procedurę przy uznawaniu danej choroby za objętą postanowieniami art. 33 i 34 niniejszej ustawy, dla celów rozrachunków kas chorych ze Skarbem Państwa, przy zapewnieniu przytem właściwego udziału zainteresowanych kas chorych, sposób rozstrzygnięcia sporów mogących stąd wyniknąć, oraz sporów inwalidów wojennych z kasami chorych z tytułu powyższych świadczeń, jako też szczegółowe przepisy w sprawie wykonania postanowień niniejszego artykułu ustali w drodze rozporządzenia Minister Pracy i Opieki Społecznej.

W razie potrzeby może Minister Pracy i Opieki Społecznej w porozumieniu z Ministrem Spraw Wewnętrznych i Ministrem Skarbu powołać, w miejsce kas chorych, związki komunalne do udzielania, za zwrotem kosztów, niektórych świadczeń w chorobie przewidzianych niniejszą ustawą".

9) Art. 37 otrzymuje brzmienie następujące:

„O ile inwalida wojenny nie zgadza się na zabiegi lecznicze, które, w myśl decyzji inwalidzkiej komisji rewizyjno-lekarskiej lub inwalidzkiej komisji odwoławczej, mogą zapobiec pogorszeniu się kalectwa lub choroby oraz obniżeniu stopnia zdolności do zarobkowania, nie ma prawa do renty wyższej, do którejby go uprawniało to pogorszenie, gdyby nie zostało spowodowane zaniedbaniem leczenia z winy samego inwalidy".

10) Art. 39 otrzymuje ustęp dodatkowy w brzmieniu następującem:

„Dostarczanie aparatów, wymienionych powyżej, jest dokonywane przez wykonawcę świadczeń w chorobie, którego przewiduje art. 35".

11) W ust. 2 art. 50 skreśla się wyrazy: „Minister Spraw Wojskowych", a w ich miejsce wstawia się wyrazy „Minister Pracy i Opieki Społecznej".

12) Art. 55 otrzymuje dodatkowy ustęp w brzmieniu następującem:

„O ile zatrudnieni na podstawie niniejszego artykułu inwalidzi wojenni korzystają ze świadczeń w chorobie, pozostającej w związku przyczynowym ze służbą wojskową, kasy chorych nie mają obowiązku wypłacać im zasiłków, przewidzianych w ustawach o obowiązkowym ubezpieczeniu na wypadek choroby".

13) W art. 55 a skreśla się ustępy 2, 3, 4, 5.

14) Art. 58 otrzymuje brzmienie następujące:

„Wykonanie niniejszej ustawy porucza się Ministrowi Pracy i Opieki Społecznej i Ministrowi Skarbu w porozumieniu z Ministrem Spraw Wewnętrznych, Ministrem Spraw Wojskowych i Ministrem Sprawiedliwości — według właściwości".

Art. 2. Upoważnia się Ministra Pracy i Opieki Społecznej i Ministra Skarbu do ogłoszenia w Dzienniku Ustaw Rzeczypospolitej Polskiej, w drodze obwieszczenia, jednolitego tekstu ustawy o zaopatrzeniu inwalidów wojennych i ich rodzin oraz o zaopatrzeniu rodzin po poległych i zmarłych lub zaginionych bez własnej winy, których śmierć, względnie zaginięcie pozostaje w związku przyczynowym ze

służbą wojskową — w brzmieniu obowiązującym w dniu ogłoszenia tego obwieszczenia.

Art. 3. Wykonanie niniejszego rozporządzenia porucza się Ministrowi Pracy i Opieki Społecznej i Ministrowi Skarbu w porozumieniu z Ministrem Spraw Wewnętrznych, Ministrem Spraw Wojskowych i Ministrem Sprawiedliwości — według właściwości.

Art. 4. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1931 r.

Prezydent Rzeczypospolitej: *I. Mościcki*

Prezes Rady Ministrów i Minister
Spraw Wojskowych: *J. Piłsudski*

Minister: *J. Beck*

Minister Spraw Wewnętrznych: *Stawoj Składkowski*

Minister Spraw Zagranicznych: *August Zaleski*

Kierownik Ministerstwa Skarbu: *Ignacy Matuszewski*

Minister Sprawiedliwości: *St. Car*

Minister Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego:
St. Czerwinski

Minister Rolnictwa: *Leon J. Polczyński*

Minister Przemysłu i Handlu: *E. Kwiatkowski*

Minister Komunikacji: *Kühn*

Minister Robót Publicznych: *Matakiewicz*

Minister Pracy i Opieki Społecznej: *A. Prystor*

Minister Reform Rolnych: *Witold Staniewicz*

Minister Poczty i Telegrafów: *Boerner*
